

**Женски разговори, Душко радовић
адаптација: Маја Радоман Цветићанин**

**НЕВЕНА
АНЂЕЛА
МАРИЈА
ЈЕЛЕНА
СОФИЈА
МАМА
ТАТА
АЛЕКСА
БАКА
УРОШ**

ПРВА ПОЈАВА

Позорница сређена као дневна соба (сточић, неколико фотелја, табуреа...нека справа за рекреацију, виклери, фен, фарба за косу...)

Мрак. Звони сат. Светло се пали у соби. Улазе мама и тата.

ТАТА: УСТАЈАЊЕ!!!

МАМА: Ја идем прва у купатило! (Враћа се и седа.) Тамо је већ бака.

ТАТА: Ко уме да веже чвор на кравати? КАјооо!!!

МАМА: Јеси ли звао Алексу?

ТАТА: Сад сам ја на реду. (Судара се с таштом која излази из купатила) Госпођо, опет пензија? Стварно не знам што устајете овако рано да и вас прескачемо! (тражи по џеповима) Где су ми кључеви?

БАКА: (узима кључеве са телевизора и звечка му пред носем) Свуда сем где треба да буду, зете! Ево зашто устајем тако рано!

МАМА: (саплиће се на патике Алексине) Алекса, опет су патике на сред собе! Колико пута сам ти рекла да их не бацаш свуда где стигнеш! Зна се где им је место! И, ајде спремај се.

АЛЕКСА: Добро, добро, што се одмах љутиш?! Може један кис за твог првенца? (прилази мами и она га љуби у чело).

МАМА: Па, ти си врућ? Дај да видим. (ставља руку на чело)

АЛЕКСА: Кажем ти ја да је најбоље да останем данас код куће.

ТАТА: Мамино мушко (руга се шаљиво) Опет те маже! Одох ја.

МАМА: Како да не, измислио температуру! Ајде, излази ти, срећан ти пут!

(Остају Алекса, мама и бака. Алекса је у једном кутку собе и репује.)

БАКА: Учиш сине, учиш. Ако, ако, само ти учи, злато бакино. Тако је и твоја бака. Књига ми је била најбољи друг. Само, кад помислим у каквим смо ми условима учили, у каквим хладним собама били...

АЛЕКСА (прекида је): Дај, баба, искулирај! Не смарај ме више!

БАКА (зачуђено): Шта да радим??? Добро сине (наизглед помирљиво), сад ће баба да искулира! Шта је ово? (Обраћа се ћерки, Алексиној мами) Који је ово језик?

МАМА: Еј мајко, кулирај! Не дижи фрку! Кад виде да се цимаш, они још више навале!

БАКА: Анастасија, како то разговараш са мном?

МАМА: То су ти, мама, савремена деца! А ми смо маторци и смарачи! Они се никада и ничега не плаше! И ништа их не интересује – Ромео и Јулија су неки жабари који су

рокнули богатуне, а Бранко Ћопић је голман Партизана! (гледа ка плафону (небу) и обраћа се Бранку Ћопићу)).

„Поштовани господине Ћопићу, жао ми је што морам да Вас обавестим да орлови више рано не лете, али зато касно устају. Причају неким новим језиком, лупају вратима собе, другују са компјутером, све мање ручају код куће, излазе у једанаест увече...

БАКА: Хоћеш да ми кажеш да желиш да се врати време кад су се поштовали родитељи, деца играла на улици, јабуке јеле неопране, ђеврек био ужина, када је једина брига била школа и игра!

МАМА: Да, мама, да.

БАКА: Буди Бог с нама! Ваљда и даље воле палачинке. Одох ја да спремам доручак Алекси! (Бака одлази са сцене)

ДРУГА ПОЈАВА

У соби су Алекса и мама. Алекса и даље репује (или слуша музику).

МАМА: Алекса, хоћеш ли да престанеш са том чудовишном музиком?! Не могу то да слушам!

АЛЕКСА: Што, да нећу да слушам „Лабудово језеро“ ?!

МАМА: За почетак поспреми собу, а онда почни већ једном да учиш! Пријемни одавно куца на врата! А ове разбацане ствари хоћу да нађу своје место док се не вратим! Е, какви смо ми били?!

АЛЕКСА: Ма да, ваша генерација је била нешто незаборавно. Све сами дијаманти и рубини. Ми смо поред вас обично камење!

МАМА (за себе): Ја не знам како више са овом децом! Причаш, причаш и ништа. Нити чују нити желе да чују. (Одлази)
Алекси звони телефон.

АЛЕКСА: Да.

УРОШ (иза сцене је): Воздра, брате. Шта се ради?

АЛЕКСА: Е, где си, тебра? Ево глударим.

УРОШ: Е, брате, ниси био у школи па рекох да ти кажем да Тачерка донела писмени и да си пуко!

АЛЕКСА: Није ваљда... Кеџ, тебра, а?! Кеџа ће ме убити! Тако ми и треба кад нисам хтео да пишем пушкице!

УРОШ: Какве пушкице брате кад она каже: „Нема мрдања! Нема дисања! Немој неко да је покушао да преписује! Ухватићу га!“

АЛЕКСА: Какав бедак!

УРОШ: Што си, бре, толики шабан? Немој да се бедариш! Разбићемо следеће недеље. Рекла Јелена да ће нам помоћи. Њена база података је велика као бабин трокрилни орман. Она је, брате, мастер. Нема шта не зна. Ај, налазимо се с њом за пола сата на нашем месту Видимо се за 10 минута.

АЛЕКСА: Добро, тебра. Добро, долазим.. (виче) МАМААААА, звао ме Урош. Мама му данас дежура, идем да ми погледа грло и по оправдање.

МАМА (виче са стране) : Добро, можеш сам? сигурно?

АЛЕКСА: Наравно, одох! (лупа вратима)

ТРЕЋА ПОЈАВА

АНАСТАСИЈА излази на сцену скоцкана, може да се шминка и доноси послужавник са шољицама, узима телефон и зове комшинице:

АНАСТАСИЈА: Софија, ајд, дођи на кафу... Важи, чекам те. (бира број). ЈЕЛЕНА, готова кафа, ајде одмах, звала сам и Софију. (бира број) Невена, кафа...

(одлази да закува кафу, звоно, долазе комшинице, јављају се...) Мама, хоћеш ти кафу?

БАКА: Хоћу, ево стављам ја за све! (виче из кухиње)

ЧЕТВРТА ПОЈАВА (долазе жене)

ЈЕЛЕНА: Јао, знате шта ми се десило*! (плачно) Никад не претурам по џеповима Периним, али сам му скоро опрала возачку, па се драо ко ненормалан. Лепо у кажем спреми за прање, па баци...ал, јок! Морам да проверавам! и сад видите, шта сам нашла – рачун из туристиче агенције – викенд за две собе у спа центру!

БАКА (доноси кафу и смирујући каже): Добро, дете драго, можда планирао да те негде изведе.

ЈЕЛЕНА: Јес, све што није, дете треба да спремамо за матурско, сад ће баш да ме води! Није ме водио кад је требало, сад ће! (почиње да плаче) А лепо ја видим да се променио. Купује спортске јакне, нови парфеми, пола сата не излази из купатила! Кад - викенд за две особе! (јеца)

НЕВЕНА: Ја никад не завирујем у џепове свог мужа. Мислим, није да то нисам радила. Јесам у почетку претурала све живо и џепове, и торбу, и мобилни... Међутим, или ја то не удем да радим или немам среће, тако да никад нисам знала јесам ли га ухватила или нисам. Јер кад год ја мислим да сам га у нечему ухватила он ми после све објасни ... и ја испаднем глупа, и још после морам да му се извињавам. И зато још више избегавам да га контолишем. Једном сам га затекла како се са неком комшиницом љуби у лифту. Он ми после објасни да је била опклада. Други пут сам му у џепу нашла фотографију неке жене са плаже, у купаћеам костиму. Ја га питам шта је то, а он ми каже како је то једно женско ђубре и да је баш понео ту фотографију да ми је покаже... Да видим жену која је напустила неког његовог најбољег друга. И увек тако.

АНАСТАЗИЈА: Ако мене питате, ја сам за опрезност, за превентиву. Са мужевима се никад не зна... Жена мора сваког тренутка да буде спремна на све. За сваки случај. Зато ја стално држим у предсобљу спаковам кофер са својим стварима. Оно што ми је најпотребније, то држим у коферу. И мој муж то зна. Ако се нешто догоди, ако ме изда или изневери, ја узимам кофер и одлазим.

СОФИЈА: Боже мој... Мој муж зна да сам ја увек у стању да му се реванширам. Двоструко и троструко, па нек' изволи. Ако он да гол - ја одмах изједначим. Једном сам му приредила једну такву ствар и сад му више не пада на памет да нешто покушава. Ја му не браним. Ја му отворено кажем: изволи, слободан си! Али знај да те чека реванш! И још плус неке ствари...

МАРИЈА: Не знам... Стварно не знам... Ја могу да вам кажем да сам се јадна удала... Не знам шта ми је било... Мрзело ме да мислим на то. И добро, на крају сам се и ја удала, морала сам. Некако сам то регулисала... И сад ми је не пада на памет да помислим да се још и разводим, па, не дај Боже, опет да се удам. Таман посла! Кажем вам, једва сам се и први пут удала. Према томе, удала сам се, како ми је тако ми је, више не мислим.

Просто, рашчистила сам са тим да не могу да се разводим и да знате да ми је много лакше.

БАКА: Мене мој муж стално нешто лагао... А ја га пуштала, нек' лаже. Ваљда му то нешто требало чим лаже. Те једна рекла да је прави мушкарац, те друга му куповала бурек, те с трећом се као случајно сударио у ходнику... Па опет, као једног дана погрешно ушао у женски WC и не знам шта је ту све било.... И тако... има тај обичај и ту ману да се хвали....

АНАСТАЗИЈА: Ја нисам имала ту срећу, али у ствари, ја мислим да су најбољи мужеве официри. То су, прво, прави мушкарци. Тамо не примају шкартове. Све је некако здраво, па има неке очи, оштар поглед... Мени се много свиђају официри.

БАКА: Па, ја кад сам ти говорила да гледаш Дариног сина, ти си говорила да ти личи на петла! Ето ти сад заборавног професора с пола радног времена, а петао живи у Лондону!

АНАСТАЗИЈА: Добро, мама, све си то сто пута рекла! Шта ћу кад га волим!

ЈЕЛЕНА: Море, с униформом, ил без ње, чим је црн и има бркове, знај колико је сати. Ти су најопаснији... ти црни са брчићима...Аво, гледај овог мог! Ако хоћеш мир у кући, нађи за мужа нешто плаво и бело, малокрвно. То није нека велика срећа, али бар знаш да имаш мужа. За љубав и тако...ти црни су идеални... Али за брак - никако.

БАКА: Јао, венчајте се са сваким, сваки је добар...Али пецароши! То је право чудо! Па, онај мој никад кући није био, од јутра до сутра у риболову. Више нисам имала мужа, него што сам га имала! (дува изнервирано) Па, сад и овај мој зет удари у пецање! Па шта је то, људи моји, шта су навалили с тим пецањем?! Да ми је да знам – шта то раде, шта пецају по цео дан?!

МАРИЈА: Море, ништа нису бољи ни ловци! Онај мој оде још у петак у лов, па се човек лепо проведе с друштвом цели викенд, а мени остави децу, кућу...пери, пеглај, спремај. Кад дође у недеље увече. он насмејан и одморан, надисао се планинског ваздуха, а ја липцана!

НЕВЕНА: Еј, знате дефиницију ловаца? (пита их, остале одмахују главом) То је мала, добро наоружана група мушкараца, која кроз шуму иде у кафану! (све се смеју)

ЈЕЛЕНА: Е, баш си добро то рекла! Него, жене, да вам кажем, од свега што мрзим у животу, највише ме нервира фудбал и бокс. Некада биле недељом утакмице по цео дан, ја паднем на нос од спремања, он се завали у фотељу и цео дан фудбал, а увече бокс. А сад! Увео кабловску и сад фудбал сваки дан и цео дан! Па онда ауто-трке, па мото-трке! (нервира се) Па тенис!!!! Смучи ми се и Ђоковић од његовог квоцања по даљинском!

МАРИЈА: Моје мишљење: ако икако можеш - немој да се родиш женско! Јер, ако ти се то заломе, спреми се на велике муке. Мучила се моја мајка - и ја се мучим, и све жене које познајем, све се муче. Нема ту... Ако те не мучи муж, сама се мучиш. Муче те, ево овако, карте, разне сумње.... Верујте, кад би то само могло, сутра бих се оперисала, иако сам удата. Па нека дете има два оца. Шта ће му мајка?

СОФИЈА: Прво, ја сам, у принципу, против тога да муж вара своју жену, без обзира да ли је та друга лепша, млађа....То не долази у обзир. Дакле, да сам ја мушкарац, ја бих пошао од тога. Друго, ако би то ипак, у неким случајевима било неизбежно - јер живи смо људи - ја заиста не бих дозволио себи такав кикс да заборавим нешто у џеповима. Међутим, мушкарци су често неспособни и неспретни... и ту онда долази до драме. И мислим да је права штета што су неки мушкарци - мушкарци, а неке жене - жене. У многим случајевима би било боље да је обрнуто. Има много жена које би биле бољи мушкарци од постојећих!

АНАСТАЗИЈА: Сад, знате како је... разни су мужеве. Ја, као прво, не верујем да постоји муж који не би искористио прилику.Ја мислим да не постоји, ако је здрав и нормалан. Према томе, никакве клетве ни заклинања не долазе у обзир! Ни до гроба, ни после гроба! Ја сам то одавно рашчистила! Брак није место за зевања и дремање. Брак - то је борба.. Бори се, не дај оно што је само твоје. Као квочка. Ако имаш лепог и нормалног човека, зар је толико чудо ако нека друга хоће да ти га узме?

СОФИЈА: Нека проба! Ја сам му рекла „Ти можеш да одеш, али највише двадесет корака... Ту те стижем и ликвидирам!" Па нисам ја дуван, па да можеш да ме оставиш и да ме не оставис! Не може то тек тако да се оставља!

„Волео сам те а сад волим другу“ (имитира мужа)... Ма немој! (оштро) Ау, што је то јак разлог! Пре свега, никога ти ниси волео нити можеш да волиш! Ти си себичан тип и, према томе, то отпада! Него, да видимо шта има још? (показује руком)

„Не слажемо се у браку“ (имитира њега)... Ма немој! (оштро) А ко се то па слаже у браку? Ни то не признајем. Да чујемо - има ли нешто друго? Има. Код њега увек има...

„Интелектуалне разлике“... Опа! Значи, ту ме гађаш! Е па, добро, кад си ме већ повукао за језик, ја могу пред свима да кажем: од свих лектира, дошао си само до буквара! За друго твоје читање ја не знам, нисам приметила. Ја нећу да кажем да је то мало, али то је све што сам те ја видела да читаш... Шта има још?

„Не подносиш моју фамилију!" (кревелџи се)... Тачно! (оштро) Не подносим!

Али, ја имам само мајку и сестру, а теби је фамилија - и ујка, и ујкино дете, и ујкина снаја... И њена сестра по оцу... И нико не умире, него се само рађају, све нови и нови... Пардон! На то нисам обавезна!

Можеш ли да измислиш нешто друго, да не буде толико глупо? Не можеш?... Па онда седи ту и ћути! И да знаш... Одобравам ти само да умреш. То можеш и на то имаш право, а све друго - не долази у обзир!

НЕВЕНА: Да вам кажем нешто... све бих му опростила, али има једну велику ману. Њу никако да сажваћем! Има мајку!

Мајка – то је највећа мана сваког ожењеног мушкарца! Не може, то је искључено да један мушкарац може да има и мајку и жену! ИСКЉУЧЕНО! Или, или... Или ћеш да будеш мамин син...или муж! Тачно је, све нас је мајка родила, то није мала заслуга. Али, дође време да и ми рађамо своју децу. Није његова мајка последња мајка.И ја сам мајка, па ће, данас – сутра, и моја ћерка да буде мајка...Али, бре, те моја мајка то овако ради...те она овако прави сармице, те ово, те оно...Па, иди код мајке нек ти спрема!!!(љута) ОСтарех, а не научих од њега. не од ње, и није жена тако лоша. Гора ми свекрва муж, него његова мајка!

БАКА: Девојке, лек за превару имам сигуран! То мора да се решава практично! Жена треба мужу да навали на паре! Да му узме што више пара. Или све паре, то је најбоље! Како зна – да га мити, моли, да кука, али паре мора да му одузме! Паре не смеју да стоје код њега! Паре су опсана ствар! То продаје мужеве! (излази у кухињу)

МАРИЈА: Али, шта уместо мушкараца? Добро, ево узмимо, на пример, да жене немају више никаква посла са мушкарцима.... Рецимо да је дошло такво време да се тако може и да је тако боље! Рецимо! Е, сад ме само занима - шта је то што ми жене добијамо уместо мушкараца? Ево, узмимо шта би то могло да буде?Да ли су то мачке, кучићи, штиглићи, златне рибице - шта је то?

ЈЕЛЕНА: Драге моје, ми можемо да да се сложимо да мушкарци нису неке цвећке и премије....Ево, видите овог мог! Међутим, колико ја знам, још није измишљено ништа боље! Мушкарци су и овакви и онакви - то је тачно! Али, какви су да су они су ипак мушкарци.... а све друго су трице и кучине!

БАКА: (долази с палачинкам): Слушам вас све време, па некако с оvolко година. Кад је човек млад, мисли све ће. Али кад проживите живот с неким, па останете сами, онда сте ко пањ. Да ја вама кажем нешто:

Ништа не вреди... кад нестану мушкарци из нашег живота - најбоље је да нестанемо и ми! Заједно смо створени, да заједно живимо - па ако то не може да буде - молим, то значи да је дошао крај света! Немам ништа против!

А да се водаш с кучетом уместо са мушкарцем - извините! Или да читаш књиге уместо да разговараш с неким човеком - то не долази у обзир!

Док се не измисли ништа друго и боље - мораћемо да ратујемо са мушкарцима - ту рачунам и зетове (смешкајући се). И да их волимо, и да их мрзимо....како кад.....али тек да су ту негде, близу!

(лупају врата, улази Алекса и тата.

Алекса: Стигли смо, тата ме повезо!

ТАТА: Заборавио сам...

БАКА: ...белу фасиклу! (довршава уместо њега) Е, зете, зете! (грли њега и Алексу, они збуњени) Шта бисмо ми једни без других!